

УПРАВЛІННЯ ЯК ФУНКЦІЯ ВЕДЕННЯ ВОЄННИХ ДІЙ СИЛАМИ ОБОРОНИ УКРАЇНИ

Ролін І.Ф.

*Військовий інститут танкових військ Національного технічного
університету “Харківський політехнічний інститут”, м. Харків*

Наголошується на важливості удосконалення системи управління силами оборони, яка відповідатиме євроатлантичним стандартам і наводяться проблеми, які можуть гальмувати цей процес. Зокрема висвітлюється проблема відсутності спільної військової термінології.

Проведено аналіз змісту базових понять, що застосовуються в державах Альянсу в сфері управління військами (силами).

Обґрунтовано, що управління військами (силами) в документах ЗС України розглядається з точки зору суто процесного підходу. Воно подається як поняття не складне, оскільки є неструктурованим, не поділяється на елементи (як командна та як штабна функція) і не має типів. Терміни, як-то “Командування”, “Керівництво”, “Координування” (в контексті функцій командира) в бойових статутах і настановах ЗС України не визначені. Такий підхід до сутності цього важливого терміну значно звужує його розуміння, а в практичному плані не сприяє гнучкості командира (командувача) в реалізації його повноважень, зокрема, у взаємовідносинах зі штабом і підлеглими командирами в бойових умовах.

Показано, що базовим терміном стосовно управління військами в операціях держав – членів НАТО наразі вважається “Command and Control”. Він в керівних документах держав Альянсу розкривається широко і багатогранно, як поняття складне і таке, що відображає, з одного боку, істотні відмінні ознаки системи мислення та діяльності командирів (командувачів), з іншого боку – системи роботи штабів всіх ланок управління. Висвітлено відмінності принципів, методів і процедур в сфері управління військами (силами) у порівнянні з існуючими в силах оборони України.

Пропонується розроблення та впровадження в силах оборони України стандарту військових термінів, який буде адаптованим до основних принципів, тактик та процедур держав Альянсу.